

Tandvleesgezwel

Een plaatselijke verdikking van het tandvlees wordt in vaktermen een epulis genoemd. Meestal berust een tandvleeszwelling op irritatie, bijvoorbeeld door tandsteen. Een epulis kan zich ook voordoen tijdens de zwangerschap (“zwangerschaps-epulis”). Er kunnen ook andere oorzaken van een tandvleesverdikking zijn, bijvoorbeeld het gebruik van sommige geneesmiddelen.

Om een meer precieze diagnose te kunnen verkrijgen, is het soms noodzakelijk weefselonderzoek door de patholoog te laten uitvoeren. Daartoe kan een klein stukje van de tandvleeszwelling worden weggenomen, maar vaak wordt uit praktische overwegingen de zwelling in zijn geheel verwijderd en voor weefselonderzoek naar de patholoog opgestuurd. Wanneer wordt gedacht aan tandsteen als oorzaak, dient dit uiteraard te worden verwijderd. Alleen verwijdering van tandsteen is echter zelden voldoende om de tandvleeszwelling te laten verdwijnen.

Een zwangerschaps-epulis verdwijnt meestal spontaan binnen enkele maanden na de bevalling.

Soms blijkt een epulis na verwijdering binnen enkele maanden weer terug te komen. Daar is geen goede verklaring voor. Er resteert dan niets anders dan de zwelling opnieuw te verwijderen.

Wat kunt u zelf doen?

Het is bij een tandvleeszwelling belangrijk om te weten, waardoor de zwelling is ontstaan. Meestal zijn er geen mogelijkheden om er daadwerkelijk zelf iets aan te kunnen doen. Zo hebben mondspelingen geen effect op een tandvleeszwelling.

